

NOVADNIEKS

PREIĻU RAJONA LAIKRĀKSTS

Nr. 97 (6256)

12.11.1991

Mazumtirdzniecības cena 20 kapeikas

Ekonomiskais terors sācies?

8.novembrī rajona vadība gan Preiļos, gan Līvānos tikās ar uzņēmumu, organizāciju, saimniecību un pašvaldību priekšniekiem, lai apspriestu situāciju, kas izveidojusies sakarā ar degvielas piegāžu strauju samazināšanos.

Rajonā noteikta jauna kārtība satiksmes autobusu kustībai, kā arī transportslīdzekļu degvielas uzpildes diejas norma katrai organizācijai. Vairāk benzīna saņems ātrās palīdzības mašīnas (250 l dienā), produktu mašīnas (1000 l), piena mašīnas (550 l), reisa autobusi (500 l), vēl arī milicijas dežurumašīnas, komunālās saimniecības dienestis un citi dienestī. Pārējiem jās paknapāk un būs jāpierod pie domas, ka degvielas nav un ne tiks drīz būs pietiekoši. Pārtraukta visa individuālā transporta uzpilde. Lauksaimniecības pārvaldes priekšniekiem Jānim Vičenam uzdots apkopot informāciju par degvielas daudzumu kopsaimniecībās un par degvielas uzglabāšanas tvertpu apjomiem.

Izstrādāta izdzīvošanas sistēma. Tācu arī tā atkarīja no benzīna piegādēm republikai un rajonam. Kā informēja rajona izpildkomitejas priekšsēdētājs Ilgonis Sniķers, pārreizējā ritmā rajons var strādāt 20 dienas, bet, ja pēc 10 dienām situācija neuzlabosies, tad tagad spēkā esošie rīkojumi tiks pārskatīti un degvielas normas samazinātas.

Vēl jāpiebilst, ka degvielas uzpildes stacijas „terorizēt“ ir veltīgi, jo tās šobrid pilnīgi pakļautas rajona izpildkomitejai un benzīnu izsniedz tāc speciāliem sarakstiem.

Šķiet, katram skaidrs, ka nu vairs nēlēdzēs ne sevis mierināšana, ne zilēšana: kas būs? Būs tas, ko spēs Latvijas valsts valdība. Un rajona vadība var vienīgi aicināt gan visu līmeju vadītājus, gan patērētājus ekonomēt enerģētiskos resursus, nedomāt par sevi vien, bet arī par rajonu un Latviju kopumā. Jo runa jau nav tikai par benzīnu, degvielu vai elektību. Jāvāris, augusts vai novembris... mēnessis nav no svara, likme palikusi tā pati.

S.Jokste

LĪVĀNIEŠIEM BŪS SAVA TELEVĪZIJA

80 tūkstošus rubļu Līvānu pilsētas TDP nolēma piešķirt raidītāja un satelitantenās iegādei. Bet tas nozīmē, ka Līvānos būs vietējā televīzija. Tās raidījumus uztvers pilsētas un apkārtējo pagastu (10 — 12 kilometru rādiusā) iedzīvotāji. Tieši no viņiem atkarīgs, cik ilgi Līvānu TV pastāvēs, jo katram, kam mājās ir televizors, nāksies par vietējo programmu maksāt 2—3 rubļus mēnesi.

Pilsētas mērs Arnolds Jelisejevs ir personīgi ieinteresēts šī jauninājuma ieviešanā, jo uzskata, ka nu „visi par visu vienmēr būs informēti“.

Ka zināms, Preiļu pilsētas vara (kurai par TV izveidi, materiālo un tehnisko nodrošinājumu pat galvu lauzīt nevajadzēja, jo tas viss jau bija) tomēr domāja citādi.

S.Jokste

Jāņa Silicka teksts un foto

Autobusu satiksmes saraksts

SAKĀRĀ AR TO, KA BENZĪNA PIEGĀDE IEROBEŽOTA, AUTOBUSI SASKANĀ AR RAJONA IZPILDKOMITEJAS SPECIĀLU RĪKOJUMU KURSĒS PA ŠADIEM MARŠRUTIEM (ATIEŠANAS LAIKS, PIETURA):

7.00 Preiļi — 7.26 Vārkava I — 7.39 Upmala — 7.56 Arendole — 8.19 Višķi — 8.36 Pelēci — 8.49 Ārdava — 9.32 Preiļi;
17.10 Preiļi — 17.24 Riebiņi — 17.45 Silajāni — 18.09 Riebiņi — 18.23 Preiļi;
18.35 Preiļi — 18.55 Priekuļi — 19.17 Smelte — 19.30 Pieniņi — 19.50 Preiļi;
9.26 Preiļi — 10.07 Rudzāti — 10.28 Rožupe — 10.46 Līvāni — 11.28 Rožupe — 11.49 Rudzāti — 12.30 Preiļi;
17.10 Preiļi — 17.56 Vārkava I — 17.49 Upmala — 18.06 Arendole — 18.29 Višķi — 18.46 Pelēci — 18.59 Ārdava — 19.42 Preiļi;
17.15 Preiļi — 17.45 Stabulnieki — 18.22 Silukapi — 19.00 Stabulnieki — 19.25 Preiļi;
5.50 Preiļi — 6.28 Upmala — 6.40 Dzintars — 6.45 Līdums — 7.17 Rožupe — 7.28 Vanagi — 7.45 Dr.Maijs — 7.57 Upmala — 8.40 Preiļi;
8.50 Preiļi — 9.28 Rožupe — 9.46 Līvāni — 10.48 Rožupe — 11.26 Preiļi;
17.00 Preiļi — 17.30 Upmala — 17.50 Dzintars — 18.27 Rožupe — 18.38 Vanagi — 18.55 Dr.Maijs — 19.50 Preiļi;
5.05 Preiļi — 5.33 Stabulnieki — 6.05 Silukalns — 7.31 Steki — 7.48 Rudzāti — 8.35 Preiļi;
7.30 Preiļi — 7.50 Priekuļi — 8.12 Smelte — 8.25 Pieniņi — 8.45 Preiļi;
17.40 Preiļi — 17.58 Gailiši — 18.25 Krāce — 19.10 Gailiši — 19.25 Preiļi;
6.49 Preiļi — 17.08 Gailiši — 7.35 Krāce — 7.55 Silajāni — 8.16 Riebiņi — 8.30 Preiļi;
17.37 Preiļi — 18.36 Aglona — 18.47 Ezerukini — 18.58 Aglona — 19.20 Grāveri — 19.54 Aglona — 20.43 Preiļi;
5.55 Preiļi — 6.44 Aglona — 7.06 Grāveri — 7.32 Aglona — 7.43 Ezerukini — 7.54 Aglona — 8.43 Preiļi;
17.22 Preiļi — 18.09 Rudzāti — 18.34 Turki — 19.01 Rudzāti — 19.42 Preiļi;
6.35 Preiļi — 7.13 Rožupe — 7.31 Līvāni — 8.01 Rožupe — 8.40 Preiļi;
18.08 Preiļi — 18.46 Rožupe — 19.11 Līvāni — 19.38 Rožupe — 20.16 Preiļi;
4.45 Preiļi — 8.55 Rīga — 16.00 Rīga — 20.05 Preiļi.

Vai arodbiedrība mūs aizstāvēs?

„Latgale“ vadītāju turpmāk algos no valsts budžeta līdzekļiem.

Monika Livdāne iepazīstināja klātesošos ar galvenajiem pasākumiem jaunajā sezona. Jūnijā paredzēti Vislatgales deju svētki, Jersikas svētki ar novada folkloras kolektīvu piedālīšanos. 14.—15.jūnijā tiek plānots Latgales nacionālo partizānu saits, bet rudens pusē izskanēs Jāņa Ivnīcas mūzikas diena.

Samērā maz bija runātāju debatēs. Aglonas kultūras nama direktore Jānina Streike atzīmēja, ka nav apstājies aizsāktais darbs garīgās mūzikas jomā. Turpmāk Aglonā reizi mēnesi tiks Latgales ērģēnieki.

Latvijas kultūras nama direktors Andris Sopulis, labi novērtējot arodbiedrības darbu, tomēr atzina, ka katram jātiekt pašam galā ar savām rūpēm, jo arodbiedrība jau to neizdarīs.

Aglonas bibliotēkas vadītāja Mārtiņa Niķiforova atkārtoti runāja par grūtajiem darba apstākļiem: bibliotēka ir kļuvusi par vienu lielu noliktavu, kur vienlaicīgi var uzturēties trijā cilvēki. Nav darba telpu, lasītavas. Celtniecības jautājums pilnīgi atkrit, ir jāmeklē cits risinājums. Smagi ir ar decentralizāciju.

„Kvadrātūra un griestu augstums normāls. Telpu daudzums tas pats,“ — tā par jaunajiem darba apstākļiem informēja Santa Oša. Galvenais esot — skāpu izolācija, jo bijušās partijas mājas kabineti ir apvērti ar vienreizēju dzīrdamību. Pedagoģiem nav iespējams strādāt. Vajadzīgs kapitālis remonts, bet celtnieki vasarā to nepemoties darīt, jo, sak, ir jāveic skolu ēku remonts. Tā vien šķiet, ka bērnu mūzikas skola jau nav nemaz skola.

Gaidīta bija tikšanās ar LKDFAF priekšsēdētāju Pēteri Krīgeru. Viņš sniedza Latvijas Kultūras darbiniekus arodbiedrību federācijas īsu raksturojumu salīdzinājumā ar padomju apmaksas.

Samazīnās pulciņu skaits, tajā skaitā arī koru. Rajona skolotāju kora

laika obligātajām arodbiedrībām. LKDFAF ir brīvprātīga, demokrātiska sabiedriska organizācija, kas uz pilnīgas līdztiesības pamatiem apvieno dažādu profesiju kultūras darbinieku arodapvienības, kā arī citus veidojumus. Tā ir neatkarīga savā darbībā no jebkārumā politiskām, sabiedriskām, reliģiskām organizācijām vai kustībām un no to ietekmes.

LKDFAF galvenais uzdevums ir saņamu arodbiedrības biedru profesionālo, sociālu ekonomisko tiesību un interešu aizstāvību. Tā ir sociāla atbalsta organizācija: visvājkā aizstāvētāja, tā gādā arī par bezdarba pabalstu. Būdama opozicionāra organizācija attiecībā pret darba devēju, tā reizē ir arī konstruktīva. Kā izteicās P.Kriegera kungs: „Pilnīgi neatkarīga, ne mums ko var teikt Raimonds Pauls, ne Godmanis“.

LKDFAF slēdz līgumus ar konkrētām organizācijām uz vietām uz pilnīgas līdztiesības un koleģialitātes pamatiem kopēju mērķprogrammu izstrādāšanai un realizācijai kultūras sfērā strādājošo interešu un tiesību aizstāvībā. Dalīborganizācijas var veidoties no jauna pēc profesionālā, teritorialā, mācību vai rāzošanas principa, pēc darba interesēm.

Mūsu kultūras darbinieku jau savaičigai bija adresējuši jautājumus Augstākās Padomes deputātei Valentinai Zeilei. Kā deputāte palīdz Preiļu pils restaurācijai? Uz to viēšā atlīdejā, ka mums pašiem ir jāizstrādā tehniskā dokumentācija, jāmeklē ceļniecības materiāli un restauratori, bet viņa var palīdzēt iestāties par finansējumu palīdzību. Uz kategorisko vaicājumu: „Kad beigsies Latvijas izandēlēšana?“ sekoja tikpat vienīzīmīga atbilde: „Kad spēki, kas to satur, būs spēcīgāki par Latvijas māfiju“. Runājot par tirdzniecību, deputāte ierosināja nopublicēt datus, kā rajonā tiek sadalīti preču fondi kaut

vai pa ceturtkšpiem. Viņa atzīmēja, ka talons — tā ir garantija, ka precei jābūt. Ja tā nav, tad kaut kas nav nostādījis visu līdz galam.

Deputāte informēja par „Likuma par nodarbinātību“ izstrādes gaitu. Pavasarī to izskatīja pirmajā lasījumā. Tas bija sagatavots pēc pasaules standartiem un līdz ar to pārāk liberaīls. Mūsu apstākjos jābūt dzelzainākam. Latvijā paredzams lielākais bezdarbs Baltijā, jo rūpniecība tika veidota pēc politiskiem, nevis ekonomiskiem principiem. Jau šodien 25 procenti no iedzīvotāju skaita ir pensionāri. Līdz ar to vispirms ir jārūpējas par pensionāriem un tikai tad — par bezdarbniekiem. Deputāte informēja arī par darba algas reformu.

Konkrēti jautājumi tika adresēti arī rajona izpildkomitejas priekšsēdētājam Ilgonim Sniķeram. Kā pirms, protams, Preiļu pils tālākais liktenis. Nopietnas sarunas savulaik bija ievadītas ar trim firmām. Vienai ne piekrītā jūs, otrs — bankrotēja, bet trešā atteicās pati, kad līgums jau bija parakstīts. Ir jāatrod cilvēks — pasaūtāja pārstāvis — sagādes organizators. Tam ir jābūt algotam cilvēkam, kuram tas būtu maizes darbs.

Runājot par nebūsanām tirdzniecībā, I.Sniķers atzīmēja, ka vadību var nomainīt tikai pilnvarotie no saviem kolektīviem. Kontrole nestādā, bez sabiedrības atbalsta neko nevar izdarīt. Ir jāatbalsta privātīdzniecība, lai rodas konkurence.

Vēl rajona izpildkomitejas priekšsēdētājs runāja par siltuma apgādi, celtniecību, mašīnu sadali. Neizpaliķa arī jau pagājušajā gadā varas pārstāvība aizsāktais dialogs ar deputāti Mariju Stalidzāni par akūtiem kultūras darba jautājumiem.

Konferences delegāti ievēlēja jaunu rajona kultūras darbinieku arodbiedrību un revīzijas komisiju.

Voldemārs Romanovskis

ATMINĀS PAR TĒVU

Vakar atzīmējām Lāčplēša dienu, trešo reizi pēc ilgāka pārtraukuma un pirmo reizi neatkarīgajā Latvijā. Starp apbalvotajiem ar Lāčplēša ordeni mūsu rajonā ir Ignats Bečs, dzimis Litaunieku sādžā. Nesen tur bija sapulcējušies viņa radinieki, Preiļu pagasta, novadpētniecības muzeja un redakcijas pārstāvji, lai izraudzītos vietu, kur novietot piemiņas akmeni. Nolemts to atklāt nākamajā vasarā. Vietas izraudzīšanā piedalījās arī varoņa dēls Viktors Bečs, bijušais Lūznavas lauksaimniecības tehnikuma (Rēzeknes rajons) pāsniedzējs, tagad pensionārs.

Mans tēvs dzimis 1890.gada 14.februāri Preiļu pagasta Litaunieku sādžas zemnieka ģimenē. Kad bija paaudzies, sasniedzis pilngadību, ar 1911.gadu viņa dzīve cieši savijusies ar to laiku notikumiem.

1914.gadā, sākoties pirmajam pasaules karam, tēvs cariskās Krievijas armijas sastāvā karoja rietumu frontē, bija vairākas reizes ievainots, par kauju nopeinīem apbalvots ar diviem Jura krustiem.

Kad 1917.gadā Krievijā sākās revolūcija, tēvs tajā neiesaistījās, jo negribēja cīnīties par viņam nezināmiem ideāliem, atgriezās tēva mājās. Tajos gados arī Latvijā bija sarežģīta situācija. Kaujas ritēja rietumos, bet no austrumu pusēs nāca boļševiki. 1918.gadā tika proklamēta Latvijas neatkarība, tēvs iestājās Latvijas atbrīvošanas armijā un tika iekļauts pulkveža Kalpaka vienībā. Tās sastāvā viņš cīnījās gan rietumos pret vāciešiem, gan pēc to sagrāves austrumu frontē. Par kaujām Latvijas atbrīvošanas armijā apbalvots ar Lāčplēša ordeni, vēlāk ar Triju Zvaigžņu ordeni.

Pēc Latvijas teritorijas pilnīgas atbrīvošanas 1920.gadā palika dienēt robežapsardziņas vienībās. Tur aizvadīti ilgi dienesta gadi — uz Latvijas un Krievijas robežas Zilupes un Pasienes iecirknos. Darbs bija sasprindzināts. Cik atceros no Pasienes laika, mājās viņš vienmēr pārnāca ļoti noguris, jo bieži bija vērojami robežas pārkāpumi.

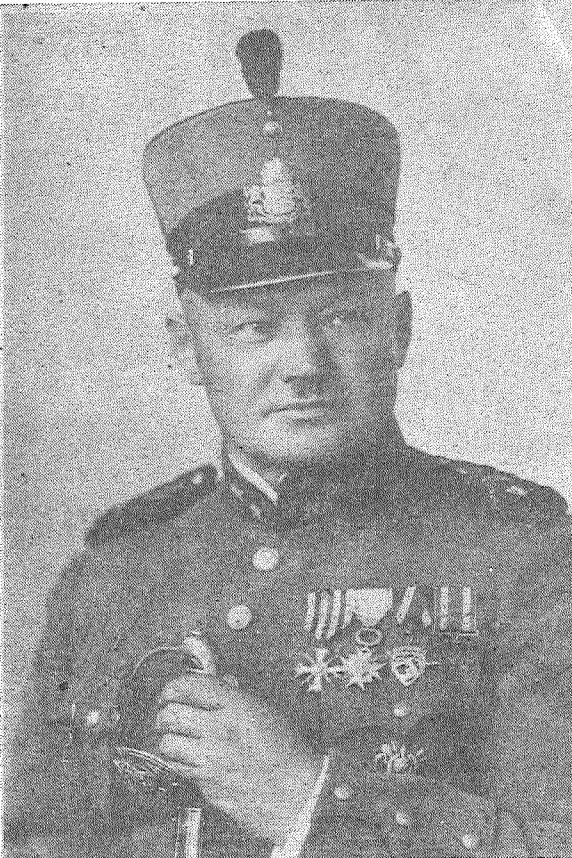
Gāja gadi, tēvs arvien vairāk tiecās atgriezties savā dzīmtajā pusē Preiļos. Te netālu no pilsētas mājās ar nosaukumu „Sauliši” viņa tēvam piederēja desmit hektāri zemes, kur cerēja pavadīt savas vecumdieinas. 1936.gadā viņš panāca, ka pārcēla darbā uz Abreni par pilsētas kārtības policijas iecirkņa priekšnieku, bet pēc trim gadiem — tādā pašā amatā uz Preiļiem, un dzīves sapnis tādējādi bija piepildījies. Bet 1940.gadā Preiļos, tāpat kā visā Latvijā, ienāca sarkanās armijas vienības, republikas teritorijā tika pasludināta padomju vara. Tēvs bija spiests atlāt darbu policijā un mēs dzīvojām „Saulišos”.

Kādā saulainā 1940.gada dienā mūsu mājās ieraudās formās tērpti un bruņoti cilvēki, runāja krievi. Viņi izdarīja pamatīgu kratišanu, arrestēja tēvu un aizveda nezināmā virzienā. Māte jautāja:

— Kurp viņu vedat?

— Uzzināsi, kad pašai būs jādodas uz turieni! — skanēja atbildē.

Lai izbēgtu no aresta, mēs ar māti steidzīgi aizbraucām uz Abrenes aprīnķi, kur dzīvoja viņas ve-

cāki. Pec dažiem mēnešiem ar mātes pūlem kļuva zināms, ka mūsu tēvs atrodas Daugavpils cietumā. Tur bez tiesas tika turēts līdz kara sākumam. 1941.gadā, kad Latvijas teritoriju okupēja vācieši, tur viņa vairs nebija.

Tikai beidzoties otrajam pasaules karam un atkal paleicoties mātes pūlēm, pēc ilgas braukāšanas un rakstīšanas uz dažādām padomju iestādēm no Maskavas tika saņemta ziņa, ka no Daugavpils viņš izsūtīts uz Krasnojarskas novadu. Tur bija līdz 1943.gadam.

Turpmākais tēva liktenis mums nav zināms.

Viktors Bečs
Lūznavā

ATTĒLOS: Ignats Bečs trīsdesmito gadu vidū;
viņa dēls Viktors.

BĒRNIEIEM NEATLIEK

Oktobra pēdējās dienās uz semināru Riebiņu vidusskolā pulcējās rajona internātu audzinātāji. Ieinteresēto pulciņš gan bija pamažs, taču sabraukumi bija apmierināti ar dzirdēto. Tika sprestes par to, kā bērnu dzīvi mūsu internātos padarīt interesantāku. Viss taču atkarīgs tikai no pieaugušo attieksmes. Es joti prieķojos, ka mūsu vidū ir daudz izdomas bagātu, atsaucīgu pedagogu.

Nākošā nodarbība notiks 5.decembrī rajona tautas izglītības nodajās zālē. Mācīsimies svinēt Zie-

massvētkus, runāsim par telpu dekorēšanu.

Nolēmām, ka brauksim skaftīties, kā dzīvo skolēni tajos internātos, kuru audzinātāji neierodas uz semināriem. Ľoti aicinām savā pulkā Aglonas internātskolas audzinātājus, gan ne kā vērotājus, bet aktīvus sadarbības jomā.

Ak, cik daudz bāreņu, vecākiem dzīviem esot! Pieaugušie noslogotī ar darbu, rūpēm par iztiku (reizēm arī izlaidīgu dzīves veidu), ka neatliek laika pat redzēt savu bērnu, kur nu sekot viņa sekmībai. Un cik augsts ir izglītības prestižs?

LAIKA

Vai cilvēkus vairāk neuzauc veikalu tukšie plaukti, nekā rūpes par bērnu audzināšanu? Minēšu vienu faktu. Riebiņu vidusskolā, kur mācās aptuveni 300 skolēnu, uz vecāku kopspalciņu atrāca mazāk nekā 50 bērnu vecāki. Ar savu klātbūtni nepagodināja pat ciema padomes priekšsēdētāja, kurai arī skolā mācās divi bērni.

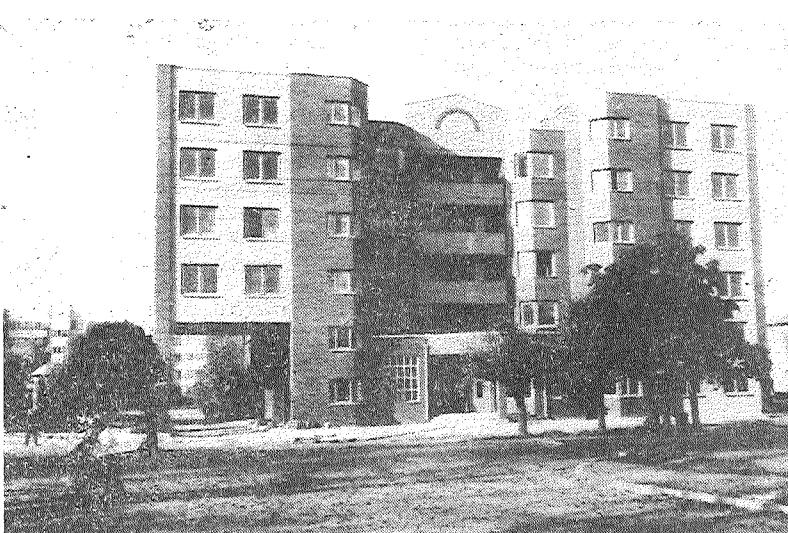
Kad beidzot arī par šīm problēmām mēs varēsim lasīt mūsu rajona laikrakstā?

V.Skuutele,
internātu metodiskās
apvienības vadītāja

Pēc individuāla projekta

Tuvojas noslēgumam Livānu stikla fabrikas dzīvojamās mājas celtniecība. Tās pirmajā stāvā būs uzņēmuma firmas veikals. Šis dzīvojamais nams, kas tiek būvēts pēc individuāla projekta, top pilsetas centrālajā daļā, Rīgas ielā. Projektu izstrādāja ZTA „Progress”, fasades daļas projektēšanā piedalījās Preiļu rajona galvenais arhitekts.

V.Nikolajevs,
rajona galvenais arhitekts
Autora foto

Sāksim ar iepriekšpēdējo teikumu

„Naminā”, īsi pirms jurģiem

Kad dumpojās Latvijas ieslodzījumu vietu kontingents — streikojoj, pieprasot amnestiju, cietuma apstākļu uzlabošanu un citas cilvēciskas tiesības, uz ko, kā uzskata notiesātie, respektīvi, zagli, laupītāji, izvarotāji, slepkavas, viņiem ir pilnīgs pāmats pretendēt, valdība un deputāti nopietri sarosījās. Tikās ar notiesātajiem, lēma. Republikas laikraksti un televīzija gari un ilgi to visu atspoguloja. Kad datumu ziņā apmēram vienlaicīgi arī Latvijas bērni gribēja pievērst valdības uzmanību tam, ka viņiem jaunajā republikā praktiski nav ne ko gērbt, ne aut, ka praktiski viņi jau pasaulē nāk slimī, jo viņu mātes spiestas pārtikt no ekoloģiski slīktiem produktiem, ko bērniem šodien atņemtas gan rotāļietas, gan gardumi, gan arī elementārās sabiedrības rūpes, kādas izjūt viņu vienaudzī normālās valstīs un kuru lēnumiemi (ANO) attieci būt uz bēniem ir pievienojusies arī Latvija, tad... Nu jā, vecāki reakciju redzēja. Pareizāk sakot, tās nebija.

Bet mēs tomēr dzīvojam bērnu dēļ. Un tā nav taisnība, kā pieaug tendance vecākiem savus bērnus pamest novārtā. Tā rīkojas tikai atsevišķa sabiedrības daļa. Vairums vecāku dara visu, lai viņu bērniem būtu iespējams iegūt normālu izglītību, lai viņi mācītos pie labiem skolotājiem, lai viņi varētu noskatīties, apmeklēt, izlasīt labāko, kas ir pieejams. Cits jautājums ir par iepesējām un piedāvājumu.

Šāds temats bija arī mūsu sarunai Preiļu jaunrades namā, pašā jurģu priekšvakarā, kad „namīņš”, kā mīļi šo iestādījumu dēvēja pāsās darbinieces, pārcelsies uz bijušās partijas komitejas ēku, kur tagad vēl notiek kosmētiskais remonts. Apmierinātas ar jaunām telpām? Principā tā viņas jūtas, ja aizmirstot sarūgtinājumu arī par gribētiem un neatstātiem galdeņiem.

— Ko pašlaik jaunrades nams var piedāvāt Preiļu skolēniem? — jautājau nama direktorei Tatjanai Kolssovai un metodiķēm Ilgai Peiseniecei un Ajai Caunei.

— Preiļu bēri nāk uz šūšanas, piegriešanas, mīksto rotāļietu izgatavošanas, mezglošanas, tēlotājmākslas, adīšanas, tamborēšanas pulciņiem. Pašik leju teātris, ar kurru vairākus gadus darbojas Velta Reča, bet šodā arī Anita Zeile. Ir deju kolektīvi, Marutas Kozlovas un Gaidas Ivanovas vadīti. Darbojas divi dramatiskie kolektīvi (krievu valodā). Šodā pīriņu gadu Ulda Bēriņa vadībā sākusi darboties lauku kapela. Ľoti interesants darbs sācies angļu valodas pulciņā, ko vada Jeļena Zitāne. Tas tikai šogad nodibināts, uzņem bērnus no 1. līdz 4.klasei. Vadītāja strādā pēc speciālās bērnu programmas, valodu apgūst arī ar dziesmu un deju palidzību. Pulciņš guva ļoti lielu piekrišanu, izveidojis vairākas grupas, praktiski no krievu bērniem, bet tajā nem arī latviešu bērnus, ja viņi spēj saprast krievu valodu, kuri notiek nodarbibas.

Svetlana Veigule un Irina Vorobjova nodarbojas ar rotāļniekiem, vispār grūti pareizi latviski noformulēt šīs nodarbibas, kurās 1.—6.klāšu skolēni mācās rotātās ne tikai paši spēlēt, bet arī sarikot, jesaistīt citus. Raksturīgi, ka šis pulciņš apvieno daudz zēnu un spēj viņu uzmanību noturēt pat visu gadu. Bet šīs publikas intereses un raksturīti vaļīgākām.

— Kā jums liekas, vai nams spēj uzņemt visus gribētājus, apmierināt visas intereses? Daudzi pulciņi man liekas stipri vien sievišķi.

— Kā liecina skolēnu anketēšana, viņi gribētu diskodejas, svētdienas skolu, modelistu, rāķešu modeļu gatavošanas, galdniecības, ādas apstrādes, metālkalšanas pulciņus. Bet finansiāli mēs to pagaidām ne-spējam. Maksas pulciņus pagaidām nevēlamies nodibināt, jo ne jau visi vecāki spētu maksāt. Bērniem gribas darboties, par apmeklētēbu sūdzēties nevar. Pulciņos ir pat vairākas grupas.

— Pēc jurģiem un ceļā uz divdesmitpiecgadi, kura, kā jūs minējāt, gaidāma nākošgad, mans vēlējums un daudzu vecāku vēlēšanās — atvērt vēl daudzus pulciņus, aptvert pēc iepējas visus mikrorajonus abās rajona pilsētās. Nežēlosim vissmaz līdzekļus bērniem savās mājās. Bet pēdējais teikums jau ir domāts naudas dalītājiem.

Līvia Rancāne

Kongress noticis

Rīga notika Latvijas Jaunates progresu savienības kongress. Bez liekām ovācijām, skājuma — lietišķā un darbīgā atmosfērā, ar LJPS Statūtu un Programmas pieņemšanu.

Kongresā apsrieda arī LJPS uzdevumus, kā arī ievēlēja LJPS vadošās struktūras. Par LJPS priekšsēdētāju ievēlēts Jānis Urbanovičs, divu vietnieku vieta turpmāk būs viens — Andris Ameriks. No mūsu rajona par LJPS CK locekli ievēlēta šo rindu autore.

Ināra Jokste,

LJPS Preiļu rajona organizācijas priekšsēde

Izdarot pārbaudi Aglonas patēriņtāju biedrībā, revizijas komisija citā vidū konstatēja šādus pārkāpumus:

- Aglonas patēriņtāju biedrība, kura nodibināta pirms sešiem mēnešiem, saņēmusi 62840 kilogramus spēkbarības, 39190 kilogramus par 25,5 tūkstošiem rubļu nopircis pats valdes priekšsēdētājs Antons Bēķis;
- patēriņtāju biedrība no valsts saimniecības „Aglona” nopirkusi automašīnu „Niva” par 3000 rubļu, bet pārbaudes brīdi pēc grāmatvedības datiem Aglonas patēriņtāju biedrībā neskaņā;
- patēriņtāju biedrība no valsts saimniecības „Aglona” nopirkusi automašīnu GAZ—53 par 2,5 tūkstošiem rubļu, bet pirkums nav pārreģistrēts patēriņtāju biedrību savienībā un nemēs grāmatvedības uzskaitē kā pamatlīdzeklis (transporta vienība);
- patēriņtāju biedrība no valdes priekšsēdētāja zemnieku saimniecības nopirkusi 2200 litrus benzīna;
- patēriņtāju biedrība no valsts saimniecības „Aglona” nopirkusi vēl vienu automašīnu GAZ—53, maksājusi kā par transporta izdevumiem un automašīnu kā transporta līdzekli nav reģistrējusi;
- patēriņtāju biedrība no valdes priekšsēdētāja A.Bēķa zemnieku saimniecības nopirkusi metāla konteineru, pirkums pārreģistrēts pēc rēķina, ko uzrakstījis pats valdes priekšsēdētājs;
- patēriņtāju biedrība samaksājusi Latgales lauksaimniecības mācību iestāžu asociācijai 13,9 tūkstošus rubļu par stāvietas ierīkošanu pie veikala „Caunes”, bet darbi veikti par 3,2 tūkstošiem rubļu.

Tie, protams, ir tikai galvenie punkti, kas ierakstīti kompleksās pārbaudes aktā. Turklāt no 16 biedrības pārziņā esošajiem veikaliem 13 veikalos atklāti dažādi cenu un tirdzniecības noteikumu pārkāpumi.

Negrību izteikt nekādus secinājumus, minējumus, pat — savu viešokli. Necentūšos arī ne apšaubīt, ne attaisnot jaunizveidotās Aglonas patēriņtāju biedrības un tās valdes priekšsēdētāja A.Bēķa komercdarījumu, finansiālo un saimniecisko darbību. Jo, manuprāt, pat rajona patēriņtāju biedrību savienības valdes un biedrību valžu apvienotajā sēdē, kurā izskatīja šos jautājumus un kurā piedalījās gan vadītāji, gan specīgi saimnieciskie darbinieki, nereti valdīja apjukums un neizpratne.

Kaut vai šāda nianse. Kad diskusijas un bargu vārdu apmaiņas bridi kļuva zināms vēl viens mīklains fakts, proti — „Niva”, par kuru valsts saimniecība ir pārskaitījusi biedrībai nauju atpakaļ, sovhozam nemaz nepieder. Tā atrodas autoservīs un to remontē patēriņtāju biedrība, bet braucamīka dokumenti atrodas pie A.Bēķa. Ja kāds no klātesosajiem negriebeja tam ticēt, tūdaļ par to varēja pārliecināties... Taču — vai spēja saprast šo neparasto situāciju, kuru trāpīgi raksturojas patēriņtāju biedrību savienības valdes priekšsēdētājs L.Sustovs: „Kā tas var būt, ka mana manta, tomēr — ne mana?”.

Bet tagad — par to, kā situāciju vērtēja citi sēdes dalībnieki.

Aglonas patēriņtāju biedrības valdes locekle Aglonietes kundze:

— Mēs bijām pret to, ka veido atsevišķu patēriņtāju biedrību. Kad mums to uzspieda, saņēmām daudz solijumu, ka „mums palidzēs”. Gribu jaukti Šustova kungam: „Kad tad konkrēti viņš ir palidzējis?”.

Aglonas patēriņtāju biedrības valdes priekšsēdētāja vietniece Pumpīšas kundze:

— Uzskatu, ka ar savu darbu esmu tikusi galā tikai dajēji. Pārdomāšu un izdarīšu secinājumus.

lauksaimniecības sfērā. Darbs ir grūts, varbūt pieļāvām kļūdas. Tikai ne jaunprātības. Esmu ne reizi lūgusi, lai atbrauc no savienības un paskatās, kā mēs te strādājam. Te nu, lūk, atbrauca kundze un visu pieprasīja... Tikai tagad sākam saprast. Mums nekāda „Niva” neskaitās, jo sovhozs naudu pārskaitīja atpakaļ.

Patēriņtāju biedrību savienības valdes priekšsēdētājs Šustova kungs:

— Es patiesām uzstāju, lai Aglonā

Mana manta, tomēr — ne mana...

Aglonas patēriņtāju biedrības valdes priekšsēdētājs Bēķa kungs:

— Saskaņā ar biedrības statūtu 13., 14. un 15. punktu mums ir tiesības patstāvīgi lemt par pamatlīdzekli. Veikalus pārēmām bez komisijas. Šustova kungs solīja, ka visu nodos kā nākas, bet — nekā. Esmu vairākkārt prasījis, lai patēriņtāju biedrību savienībā ar mums noslēdz līgumu kā to paredz statūti, esmu par to runājis ražošanas sanāksmēs un valdes sēdē. Taču līguma joprojām nav, un savienība to atsakās slēgt. Mums grūti bez autotransporta, tāpēc valsts saimniecībā nopirkām automašīnas, kuras jāremontē.

Nepiekritu, ka darbu apjoms pie veikala „Caunes”, par ko samaksājām, nav veiks. Drīzāk otrādi — asociācija izdarījusi vairāk, nekā esam samaksājusi. Kad vajadzēja un bija iespēja noasfaltēt stāvvietas pie Aglonas centra veikaliem, ēdītās, sažīves pakalpojumu nama (pirms 15.augusta) līdz, lai savienība finansīšā palīdz, bet atbilde bija vienozīmīga: „Aglonas patēriņtāju biedrība to nav noplīnījusi”. Tāmēj stāvietas remontam pie veikala Caunes bija satādīta un palika patēriņtāju biedrību savienībā.

Vēl pirms tam, kad mani ievēlēja par valdes priekšsēdētāju, man bija izveidota zemnieku saimniecība. Paņēmu nomā fermu, lai audzētu broilerus. Man apsolīja, ka spēkbarību varēs dabūt. Puse lopbarības bija sa-

būtu sava tirdzniecības centrs. Jaunajai biedrībai atvēlējām lielākus preču fondus, lai būtu lielāka peļņa, jo sapratām, ka te radīsies daudz problēmu. Ari līdzekļus iedalījam. Bet saimniecīciskie un finansiālie noteikumi visiem ir vienādi. Bēķa kungs vadošā darbā nav nekāds iesācējs, tāpēc uzskatījām, ka nav lietderīgi kontrolēt un bikstīt. Ja bija neskaidrības, vajadzēja jautāt. Taču veikti apšaubāmas vai pat nelikumīgas pirkšanas un pārdošanas operācijas nav tiesīgs nevieni vadītājs. Kur personiskais korts tiek jaukti ar sabiedrisko, nekas labs nevar iznākt.

Arī no morālā viedokļa. Kā tas var būt — biedrības priekšsēdētājs, kura ar spēkbarību jāapgādā iedzīvotājā, pirmām kārtām nodrošina savu saimniecību? Bet, ja jau tas noticis, tad būtu taisnīgā, ja Bēķa kungs savā zemnieku saimniecībā saražoto produkciju (izmantojot rajona spēkbarības fondus) būtu realizējis kaut daļēji Preiļu rajona cilvēkiem, nevis atdevē Balvu rajonam.

Jaunajai biedrībai patiesām piešķirst transporta. Mēs Bēķa kungam piemaksājām 100 rubļus par to, ka viņš dienesta vajadzībām izmantoja personisko automašīnu. Ja vadītājs savai organizācijai nopērk automašīnu, bet dokumentos to neuzrāda ka transporta līdzekli, tad, atvainojiet pamats aizdomām ir.

Savienība, gatavojoties 15.augusta svētkiem, palīdzību biedrībai sniedza. Līdzekļus iespēju robežās iedalījam pagasta valdei. Pieaicinot Aglonas kooperatorus, visas biedrības palīdzēja organizēt tirdzniecību.

Ja Bēķa kungs apgalvo, ka Cauņu veikala remontam paredzētie līdzekļi ir izlietoti (varbūt kaut kuri citur), tad tas ir jāapstiprina. Diemžēl nekādu dokumentu par to nav.

Es pats Aglonā redzēju „Nivu”, bet pēc brīža biedrībā man saka: tādas mašīnas neesot, sovhozs naudu pārskaitījis atpakaļ. Bet patlaban „Nivu” remontē servīsā kā biedrības transports līdzekli...

Aglonieši mani nepārtrauki informē, ka valdes priekšsēdētāja darbā praktiski neesot, ka augas dienās viņš pavadot zemnieku saimniecībā. Pat dokumenti priekšsēdētājs parakstot ar nokavēšanos. Pašlaik Bēķa kungs gatavojas braukt uz ārzemēm, bet patēriņtāju biedrību savienības valdi par to nemaz nav informējis. Kas pa to laiku kārtos Aglonā tirdzniecības lielās?

Ko tad nolēma apvienotajā valzē sēdē pēc visām šīm runām?

Pirmkārt, par pārbaudes rezultātiem ziņot gan Aglonas, gan rajona paju biedru pilnvarotajiem attiecīgajās sapulcēs un ierosināt piemērot A.Bēķim disciplinārsodu.

Otrkārt, iegrāmatot un nemit uzskaitē kā patēriņtāju kooperācijas īpašumu visas minētās automašīnas un pārējos iegādātos pamatlīdzekļus.

Tātad — gala vārds jāsaka paju biedru pilnvarotajiem. Vai viņi spēs iz-

prast visas šīs pirkšanas un pārdošanas lietas? Apvienotajā sēdē (vismaz man tā šķita) daudzi par kaut ko šaubījās, bet galvenais — vairums valdes locekļu (izņemot Brugzules kundzi) pat neizteica savu viedokli. Tāpēc varbūt ir lietderīgi pieaicināt kompetentus juridiskos orgānumus? Speciālistiem būs vieglāk tikt galā ar samezglojumiem Aglonas patēriņtāju biedrības un tās valdes priekšsēdētāja darbībā.

Aina Iljina

Skaistākā dāvana

26.oktobrī Galēnu deviņgadīgā skola pulcēja kopā bijušos skolas darbiniekus un absolventus sakarā ar skolas 125 gadu jubileju.

Kad bija apskatītas skolas telpas, atpazīti sennerdzēti draugi un skolotāji, ap 300 cilvēku lielais pulks ar sarkanbaltsarkanu karogu un orķestri devās uz kultūras namu, kur, atmiņām mijoties ar dziesmām, dejām un mūziku, nemanot paskrēja vairākas stundas. Atmiņās dalījās gan bijušie skolotāji M.Opule, D.Valainis, gan absolventi A.Ināns, A.Skutelis, S.Seikstulis un citi.

Pēc tam atkal skolā nelielos pulcējos risinājās

sarunas, rītēja atmiņu kamoliņi. Bet skolas zālē skanēja mūzika, aicinot visus uz deju.

No sirds pateicos skolas direktorei A.Gabrānes kundzei, skolotājai V.Pudules kundzei un visam skolas kolektīvam par šī pasākuma organizēšanu. Tā kā šīs vakors iekrīta tieši manā 50.dzimšanas dienā, tā ir visskaistākā dāvana, kādu es jelkā savā mūžā esmu saņēmusi. Paldies, un lai Dievs jums dod veselību un spēku darīt vēl daudz tādu labu, svētīgu darbu!

Leontīna Seile,
1960.gada absolvente

TELEVĪZIJA

OTRDIENA, 12.NOVEMBRIS

LATVIJAS TV

- 17.00 Diena pasaulē.
- 18.00 Šodien.
- 18.10 Mult.filma.
- 18.30 Brīvais mikrofons.
- 19.20 Mērnieku laiki.
- 19.35 Ziņas (krievu val.).
- 20.00 Bērniem. „Videoputeklis”.
- 20.30 Panorāma.
- 21.05 Vizite.
- 21.35 Aci pret aci.
- 22.20 „Horoskopu, horoskopu...“ Muzikāli izklaidejēša programma.
- 23.30 Naktis ziņas.

PSRS CT I

- 6.30 Rīts.
- 9.05 Kopā ar čempioniem.
- 9.20 Bērnu muzikālais klubls.
- 10.05 Mākslas filma „No Ostapa Višpas dzīves”.
- 11.25 Mult.filnu programma.
- 12.00 TZD.
- 12.10 Baleta mākslinieku koncerts.
- 12.35 Dok.filma „Dzintene. Mēs atgriezāmies”.
- 14.15 Biržas pilots.
- 14.25 Bloknoks.
- 14.30 Telebirža.
- 15.00 TZD.
- 15.10 Tagad un toreiz...
- 15.40 Mākslas filma „Glezna”. 3.sērija.
- 17.00 Stunda bērniem.
- 18.00 Tbilisi. Oktobris - 91.
- 18.30 TZD.
- 18.45 Plānēta.
- 19.20 Mult.filma.
- 19.40 Mākslas filma „No Ostapa Višpas dzīves”.
- 21.00 Informātīvā programma.
- 21.40 Futbols. Kipras izlase — PSRS izlase.
- 23.30 TZD.
- 23.35 Skan senas romances V.Mocardo izpildījumā.
- 0.35 Sarunas ar bīskapu V.Rodzjanko. 20.raidījums.
- 1.00 Dok.filma „Johans Sebastiāns Bahs. Viņa dzīves posmi”.
- 2.00 Biatlons.

KRIEVIJAS TV KĀNAKS

PSRS CT II

- 12.45 Mākslas filma „Cirulīši”.
- 14.00 Orķestra „Krievijas meistari” koncerts.
- 14.55 Ritmiskā vingrošana.
- 17.00 Koncerts.
- 17.30 Teleeko.
- 18.00 Ceļotāju klubls.
- 19.00 Krievijas parlamenta vēstnesis.
- 20.00 Vēstis.
- 20.20 Labu nakti, mazuļi!
- 20.35 S.K.V.
- 20.45 Dok.filma „Klostera dzīve PSRS”.
- 21.35 V.Leontjeva koncerts.
- 22.00 Bez retušas.
- 22.30 Latvju valoda.
- 23.00 Vēstis.
- 23.20 „Oktjabrī”. Neatkarības gads.

TREŠDIENA, 13.NOVEMBRIS

LATVIJAS TV

- 9.00 Sēta.
- 9.30 A.Pumpūra „Lāčplēsim” - 100.
- 10.35 Mācīsimies svešvalodas!
- 11.15 Aci pret aci.
- 17.00 Diena pasaulē.

Latgales TV programma

OTRDIENA, 12.NOVEMBRIS

- 20.45 Aktuāla intervija: Latvijas Universitātes Latgales filiāle.
- 21.00 Latgales ziņas.
- 21.20 Latgales ziņas krievu valodā.
- 22.00 Kultūras programma „Austra”. 27.oktobra raidījuma atkārtojums.
- 22.25 KPFSR AP sesiā.
- 23.00 Vēstis.

SESTDIENA, 16.NOVEMBRIS

- 20.35 „Sābri”. Aglonas pagasts.

CETURTDIENA, 14.NOVEMBRIS

- 20.35 Informācija, studinājumi, mūzika.

- 21.00 Latgales ziņas.

- 21.20 Latgales ziņas krievu valodā.

*Pirmizrādes
gaidās
jeb
Kā tas top*

Aizvadītajā vasarā daudzi rēzeknieši brīnijs, ielās un pilsētas apkaimes redzot melnu „Čauku”. Vieni sprieda, ka esot iebraucis Anatolijs Gorbunovs, citi, ka Latgalē vizitējot Raimonds Pauls. Kad parādījās arī nepārsegtais „Opel”, izskanēja pat doma, ka iebraucis Šūrlīcs.

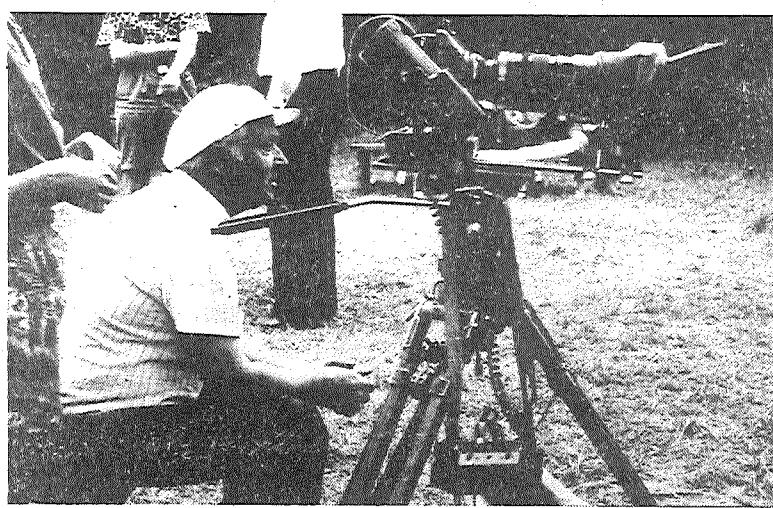
Bet nopietnībā šīs mašīnas pieder Rīgas kinostudijai, un Rēzeknē bija apmetusies filmēšanas grupa, kura pēc Jora Klīdzēja dājēji autobiogrāfiskā romāna „Cylvāka bāns” scenārija autora un režisorsa inscenētāja Jāņa Streiča vadībā uzņēma Latvijas kinematogrāfijas vēsturē pirmo filmu par Latgalī latgaliešu valodā.

Lielā stāsta par maza Latgales zēna Bopukā lielajiem pārdzīvojumiem, iepazīstot pasaules daudzveidību. Sīzeta galvenā līnija vijas ap iedomu, ka viņu mil pieaugusi kaimiņu jaunava Brigitā, kuru sauc arī par Bigiju. Zēnam nākas atskārst, ka Brigitas vārdi par viņu kā brūtgānu ir tikai ālēšanās — filmas beigās viņa appreca ar citu, tīkamu jaunekli Aleksi. Ir arī blakus sižeti par pieaugušo un bērnu attiecībām dažādos aspektos. Te jāmu Bopuka pieķeršanās kaimiņu puisim Tanclovam un naids pret bagāto cietsirdi Kazaču. Aizraujošas ir bērnu savstarpējās attiecības, grodas tās veidojas stāp Bopuku un Paulīni, kur filmas galvenais varonis atklāj savu taisnības izjūtu, godīgo un patieso kristīga bērnu dabu. Filmās darbības laikā, kas notiek starp aizgavēni un labības plauju, viņš garīgi norādās un no naiva zēna kļūst par pasaule loģiski izprotošu būtni.

Filmās operātors ir Harijs Kukelis, mākslinieks, noformētājs rēzeknietis Osvalds Zvejsalnieks, viens no direktoriem vietniekiem — labs vietējo apstākļu pazīnējs Pēteris Keišs. Boņa lomu atveido Rēzeknes 1.vidusskolas otrās klasēs audzēknis Andris Ruzdinskis, viņa partnere Pauline ir Viļānu vidusskolas audzēkne Agnese Latkovska.

Ari daudzi citi tēlotāji filmā lielākā vai mazākā mērā saistīti ar Latgali. Otrais režisors ir ružinietis Boļeslavvs Ružs, viņš tālo arī vectēja lomu, Akvelina Līvinane no Dubnas krastiem — māti, bet viņas vīrs Jānis Paukštello — tēvu. Piedalās vīlāniņš Bērtulis Pizičs, Līvānu pusē aktieris Romualds Ancāns, Daugavpils teātra topošie aktieri ar galveno režisoru Nauri Klētnieku, galēniņš Aleksandrs Zeimājs — Priževoits, kuru Latgales TV skatītāji atceras no mūzikas festivāla Rēzeknē, kur izpildīja populārāti gatušo dziesmu „Skaidra volūda”, kam mūzikai uzrakstījis E.Rāznups ar dzējnieces Annaš Rāncānes vārdiem.

Māsu skatos aktīvi līdzdarbojas Rēzeknes tautas teātra aktieri, Rēzeknes pilsētas bērnu un jaunatnes jaunra-

des centra meiteņu vokālais ansamblis, folkloras kopa „Rūta”, kā arī daudzi rēzeknieši, ludzānieši, viljānieši. Katoļu baznīckunga lomu atveido pats inscenētājs Jānis Streičs, kurš tamēj bija šķiries no savas sirmās un intelīgentās bārdījās, vietējā bagātīnieka — dzejnieks Antons Kūkojs.

Pašlaik rit spraigs filmas ieskaņošanas un montāžas darbs, nesen tur piedalījās A.Kūkojs. Tāpēc daži jaunājumi viņam.

— Kad filmā nonāks pie skatītājiem?

— Pirmizrāde varētu notikt 18.novembrī Rēzeknē, tāču režisors nekādas garantijas nedod. Materiāls vēl jāsina par veselām divdesmit minūtēm. Slipējot tempa ritmus, mēģinot apiet mazāk izdevušos mazo aktieru ielojuma momentus.

— Kā tu juties Kazača lomā?

— Viņš būtībā ir vienīgā izteikti negaļīvā loma filmā. Rādīt sevi uz pūtīgu Latgales jaunbagātīnieku, kas gatavas iedzīvoties uz citā nelaimēs, protams prečīgi manam raksturam. Tomēr darbs bija interesants un aizraujošs, sevišķi slikšanas skatā.

— Zaļumballes uzņemšanā līdzās Harijam Kukelim strādāja arī Rīgas kinostudijas dokumentalisti. Vai tā ir sagadīšanās?

— Pirmai uzņemtā mākslas fil-

mu par Latgali un latgaliešiem ir nozīmīgs kultūrvēsturisks notikums mūsu novada dzīvē un dabiski, ka to vērts iemūžināt dokumentālajā kino. Taču bez šīs lentes top arī sešdaļīga filmā „Latgales Māra atgriežas”. Visi zina, ka uz to vēl jāgaida, Sergeja Nikolajeva grupai limitētais laiks ir iztērēts un viņiem nekas cits neatliek, kā no uzņemtā materiāla veidot citu dokumentālu versiju par Latgali, tas jaudīm, te dzīvojošām tautībām, baznīcu un kultūras norisēm. Dokumentālisti savu darbu cer tāpat nodot skātājiem šogad.

— Šķiet, zaļumballes skatu filmēšanā savu kameru dokumentalisti visvairāk grieza uz tavu pusī?

— Ko tu viņiem padarīsi. Viņi jau filmēja manu jubileju, dēla Vinsenta pirmo podu cepli. Mani noķera Aglonā, pat Rēzeknē pie kvasa mucas.

— Tātad atliek tikai gaidīt solitās pirmizrādes. Kur tās varētu būt?

— Daudz kas atkarīgs no Latgales kinodirekciju uzņēmības un ieinteresētābās. Šķiet, vispirms vajadzētu rādīt Rēzeknē, Ludzas un Daugavpils sabiedrībai.

Vilis Ikaunieks
Attēlos: uzmanības centrā — Romualds Ancāns; tādu režisoru Jāni Streiču pie kameras vēl neesam redzējuši.

Zigfrīda Miglinieka foto

Līvānu bērnu jaunrades nams
(Rīgas ielā 4b)

aicina uz izstādi „Senču mantojums”.

Uz izstādes atklāšanu šī gada 18.novembrī plkst.15.00 aicina ansamblis „Ceiruleits”.

Izstāde būs atvērta līdz 30.novembrim katru dienu no plkst.11.00 līdz 19.00.

Aicinām visus bērnus katru pirmdienu plkst.18.00 — uz sadziedāšanos, katru trešdienu plkst.18.00 — uz mīklu vakaru, katru piektdienu plkst.18.00 — uz sadancošanu.

**1991.gada 15.novembrī plkst.11.00 Preiļos,
kinoteātrī „Ezerzeme”**

NOTIKS TOPOŠO ZEMNIEKU SANĀKSME.

Sanāksmes darbā piedalīties organizāciju amatpersonas, kas sniedz pakalpojumus zemnieku saimniecībā.

**Zemnieku sapulce
notiks 1991.gada 19.novembrī.**

GALVENAIS REDAKTORS PETERIS PIZELIS

Latkrāsts iznāk kopš 1950.gada 29.marta, otrdiennes un ceturtdiennes. Dibinātājs un izdevējs — apgads „Avīze”, Rīga, K.Barona ielā 2. Reģistrācijas aplieciņa Nr.091.

Redakcijas adrese: 228250, Preiļi, Aglonas ielā 1. Tālrunis 22305. Datorsaikums. Iespējots ražošanas apvienības „LITTA” Daugavpils tipogrāfijā, Valkas ielā 1. Offsetespiedums. 1 nosacītā iespiedloksne. Metiens latviešu izdevumam 9207, krievu — 3294.

Pasūtījuma indekss 68169.

Pārdod

māju Preiļos. Zvanīt 23865 vākaros;

māju Preiļu rajona Aizkalnes pagasta Pelečankā. Tālrunis Daugavpili 43564.

Pērk

100 litrus benzīna A - 76.Zvanīt 22846 pēc plkst. 17.00

Maina

steidzami 44,8 kv.m lielu trīsstabu dzīvokli pret diviem dzīvokļiem. Visi ar ērtībām. Zvanīt 22552 līdz plkst.17.00;

divistabu dzīvokli pret diviem vienstabu. Tālrunis 65121;

divistabu dzīvokli (23,7 kv.m) Olainē pret dzīvokli Preiļos. Iespējams mainīt arī garāžas. Tālrunis 21745 pēc plkst.16.00, Inārai;

trīsistabu dzīvokli pret diviem atsevišķiem dzīvokļiem. Tālrunis 22764 pēc plkst.19.00.

Līvānu luterānu draudzes

SVECIŠU VAKARS

notiks

Līvānu luterānu baznīcā
1991.gada 24.novembrī
plkst.11.00.

Kopsaimniecība „Nākotne”

līdz līdz 30.novembrim pieteikties

visus bijušos kolhozu „Nākotne”, „Gaisma”, „Padomju Armija”, „Jasnaja Pojana”, „Zelta vārpa”, „Sarkanais Oktobris”, „Gvardejec”, „Pobeda” un „Par dzimteni” apvienoto mantu īpašniekus vai to mantiniekus mantiskās pajas aprēķināšanai. Ja saimniecībai esošajos mantas apvienošanas aktos par pieciejumu un tā mantu ziņu nebūs, tā jāpierāda likumdošanā noteiktajā kārtībā.

Lūdzam pieteikties

arī bijušos kolhoza biedrus, kuri aizgājuši pensijā vai kļuvuši invalīdi, strādājot kolhozā, darba pajas aprēķināšanai.

Adrese: 228269, Preiļu rajons, p/n „Sutri”. Tālrunis uzziņām 36683 vai 36687.

Valmieras Drāmas teātra

VIESIZRĀDE

24.novembrī plkst.19.00 Preiļu kultūras namā

Leonīds Andrejevs

ANATEMA.

Luga pēc Ijaba grāmatas motiviem.

Biešu iepriekšpārdošana kultūras namā.

AKCIJU SABIEDRĪBA

aicīna darbā grāmatvedi

Zvanīt vākaroši 44167.

7.novembrī rītā autobusā Rožupe - Upmala - Preiļi atstāts melns lie-tussargs.Ātradēju pret labu atlīdzību līdz zvanīt 58462.

Barkavas lauksaimniecības skola

papildus uzņem audzēkņus šādās specialitātēs:

„BC” kategorijas ūsoferis (apmācības laiks 5 mēneši, uzņem jauniešus no 17 gadiem 7 mēnešiem). Iestājoties skolā, jāiesniedz šādi dokumenti: medicīniskā izziņa, 3 foto (3x4,5 cm), pase;

„AV” kategorijas traktorists (apmācības laiks 6 mēneši, uzņem jauniešus no 16,5 gadiem). Iestājoties skolā, jāiesniedz šādi dokumenti: medicīniskā izziņa, 3 foto (3x4 cm), pase.

Skolas adrese: Madonas rajons, Barkava, Dzirnavu ielā 1.

Telefons 36501.

**Jēkabpils cukurfabrika
paziņo,**

ka cukuru par nodotajām cukurbietēm Preiļu rajona cukurbiešu audzētāji varēs saņemt no 1991.gada 9.decembra līdz 20.decembrim no plkst 8.00 līdz 19.00 katru dienu, izņemot sestdienas un svētdienas.

**LĪDZ JĀNEM:
PAVADZĪME PAR NODOTAJĀM
CUKURBIETĒM,
LĪGUMS,
ANALĪZE,
KRĀJKASES GRĀMATINA.**

TIE, KAS CUKURU NESANEMS SASKĀNĀ AR
GRAFIKU, CUKURU SANEMS 1992.GADA APRILĪ.

Cik grūti ticēt, ka nekad vairs dzīvē. Mums neiznāks ar tevi parunāt... Skumju brīdī esam kopā ar Anatoliu un Elīnu, no TĒVA un VIRATEVA uz mūžu atvadoties.

Aglonas vidusskolas kolektīvs

Vēl gribējās strādāt, dzīvot un būt, Bet pēkšņi nakts, un saule zūd.

A.Vējāns

Sērojam kopā ar Gaļinu Cvetkovu, TĒVU smiltājā izvadot.

Darba biedri

Domas sāp. Un neapstājas, Domām šonakt gala nav, Akli logi, tukša māja. Tumsā balta svece rāud.

Z.Purvs

Izsakām dziļu līdzjūtību Eduardam Šelegovičam, MĀMINU smiltājā izvadot.

Preiļu SCO kolektīvs

Nāciet, bērni, sildīties Sava tēva siltumā, Ne viņš vairs guni kurs, Ne jums vairs sildīties.

Sērojam kopā ar Janīnu Kivenieci, TĒVU smiltājā izvadot. Konditorejas ceha kolektīvs